قانون حمایت از گزارشگران فساد +جزییات

فصل اول- تعاریف و مصادیق - اول

فصل اول- تعاریف و مصادیق

ماده 1

ماده 1- مفهوم واژگان و عبارات اختصاری به کار رفته در این قانون به شرح زیر است:

1- گزارش: گزارشی است که محتوای آن حداقل متضمن اطلاعات زیر باشد:

الف- نام و عنوان دستگاه محل وقوع فساد

ب- شرح مختصر رفتار ارتکابی

پ- اسم یا عنوان یا سمت یا جایگاه شغلی اشخاص مظنون به ارتکاب فساد اعم از آنکه واقعی یا غیرآن باشد.

تبصره

تبصره- گزارشی که متضمن اعلام جرائم مستوجب مجازات درجه سه یا بالاتر باشد یا گزارش واصل شده دلالت بر وقوع یکی از رفتارهای موضوع ماده (2) این قانون داشته باشد که موجب اخلال در نظم و امنیت عمومی شود، چنانچه فاقد مشخصات مذکور در جزء «پ» این بند باشد، مشمول این قانون می‌شود. تشخیص این امر بر عهده مقام پذیرنده است.

2- گزارشگر: هر شخص حقیقی یا حقوقی خصوصی که با رعایت شرایط این قانون، وقوع فساد را گزارش کند.

3- نهاد پذیرنده: دادستانی‌ها، مرکز حفاظت و اطلاعات قوه قضائیه، سازمان بازرسی کل کشور، وزارت اطلاعات، سازمان اطلاعات سپاه و فرماندهی انتظامی جمهوری اسلامی ایران در حدود وظایف و اختیارات

قانونی

4- حمایت: مجموعه اقداماتی که جهت جلوگیری از ورود ضرر یا جبران ضررهای واردشده به گزارشگر و اشخاص وابسته وی به دلیل گزارشگری، در حدود مقررات این قانون اعمال می‌شود.

5- سامانه: سامانه گزارشگران فساد موضوع ماده (3) این قانون

6- افراد وابسته: مقصود از افراد وابسته در این قانون عبارتند از:

الف- طبقات اول و دوم بستگان نسبی گزارشگر

ب- همسر گزارشگر و طبقه اول بستگان نسبی وی

پ- کلیه افرادی که عرفاً به تشخیص مرجع صالح قضایی در زندگی گزارشگر یا افراد دخیل در گزارشگری مهم تلقی می‌شوند.

ت- شخصی که اطلاعات و اخبار را به گزارشگر رسانده است.

7- اقدامات تلافی‌جویانه: رفتارهایی که به قصد هرگونه اضرار جانی، مالی، حیثیتی، شغلی و نظایر آن به طور مستقیم یا غیر مستقیم علیه گزارش‌گر یا افراد وابسته به وی صورت گیرد.

تبصره 1

تبصره 1- در صورتی که اثبات شود، رفتارهای موضوع این بند ارتباطی به گزارشگری نداشته است، گزارشگر مشمول حمایت‌های این قانون نمی‌شود.

تبصره 2

تبصره 2- اعمال حمایت‌های این قانون درخصوص افراد وابسته به گزارشگر، منوط به اثبات رابطه گزارشگری با اقدامات تلافی جویانه است.

ماده 2

ماده 2- گزارشگری که محتوای گزارش وی بیانگر ارتکاب یکی از رفتارهای زیر باشد، مشمول حمایت‌ها و

پاداش این قانون می‌شود:

1- رشای موضوع ماده (592) کتاب پنجم قانون مجازات اسلامی (تعزیرات و مجازات‌های بازدارنده) مصوب 2/3/1375» و ارتشاء و اختلاس موضوع قانون تشدید مجازات مرتکبین ارتشاء و اختلاس و کلاهبرداری مصوب 24/6/1364 با اصلاحات و الحاقات بعدی

2- تصرف غیرقانونی در اموال دولتی یا عمومی موضوع فصل سیزدهم کتاب پنجم قانون مجازات اسلامی (تعزیرات و مجازات‌های بازدارنده) مصوب 2/3/1375،

3- رفتارهای موضوع قانون مجازات اعمال نفوذ برخلاف حق و مقررات قانونی مصوب 29/ 9/ 1315 با اصلاحات و الحاقات بعدی

4- رفتارهای موضوع قانون مجازات تبانی در معاملات دولتی مصوب 19/ 3/ 1348،

5- أخذ درصد (پورسانت) در معاملات خارجی موضوع قانون ممنوعیت اخذ پورسانت در معاملات خارجی مصوب 27/4/1372،

6- رفتارهای موضوع لایحه قانونی راجع به منع مداخله وزرا و نمایندگان مجلسین و کارمندان در معاملات دولتی و کشوری مصوب 22/ 10/ 1337،

7- تدلیس در معاملات دولتی موضوع ماده (599) کتاب پنجم قانون مجازات اسلامی (تعزیرات و مجازات‌های بازدارنده)

8- رفتارهای موضوع ماده (19) قانون نحوه اجرای اصل چهل و نهم (49) قانون اساسی مصوب 17/ 5/ 1363 با اصلاحات و الحاقات بعدی

9- تحصیل مال از طرق نامشروع موضوع ماده (2) قانون تشدید مجازات مرتکبین ارتشاء و اختلاس و کلاهبرداری

10- جرم موضوع ماده (532) کتاب پنجم قانون مجازات اسلامی (تعزیرات و مجازات‌های بازدارنده)

11- جرائم موضوع ماده (603) کتاب پنجم قانون مجازات اسلامی (تعزیرات و مجازات‌های بازدارنده).

نسخه مستقل این واحد حقوقی از کتابخانه نقره‌وانی ـ 1405/08/09